

**ACTA (12/20) DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE, REALITZADA EL DIA
24 DE NOVEMBRE DE DOS MIL VINT**

NÚM.:12 /2020

ÒRGAN: Ple

SESSIÓ: Ordinària a distància

DATA: 24/11/2020

HORA convocatòria: 20:30

HORA inici: 20:30

Vist el Reial Decret-Llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, pel qual s'estableixen les mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació necessàries per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, així com preveure possibles rebrots, amb vista a la superació de la fase III del Pla per a la Transició cap a una Nova Normalitat per part d'algunes províncies, illes i unitats territorials i, eventualment, l'expiració de la vigència de l'estat d'alarma declarat pel Reial Decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, i les seves pròrrogues.

Vista la Disposició Final Segona del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per a fer front al COVID-19 que ha modificat l'article 46 de la Llei 7/1985, afegint un tercer apartat que habilita ha celebrar sessions i adoptar acords a distància per mitjans electrònics i telemàtics, quan concorrin situacions excepcionals de força major, de greu risc col·lectiu, o catàstrofes públiques que impedeixin o dificultin de manera desproporcionada el normal funcionament del règim presencial de les sessions dels òrgans col·legiats de les Entitats Locals

Vista la Resolució SLT/2546/2020, de 15 d'octubre, per la qual s'adopten noves mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya, l'alcaldesa decideix convocar la sessió ordinària del ple municipal previst pel 24 de novembre de 2020 per mitjans electrònics

Convocada aquesta sessió per ser celebrada **telemàticament** de conformitat amb l'article 46 de la Llei 7/1985, s'han utilitat mitjans electrònics, telefònics i audiovisuals, assegurant la identitat dels membres, el contingut de les seves manifestacions i el moment en què aquestes s'han produït, així com la interactivitat i intercomunicació entre elles en temps real i la disponibilitat dels mitjans durant la sessió

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

ASSISTENTS

PRESIDENT Sra. Maria Lourdes Fuentes i Faig

MEMBRES
Sr. Josep Xifra i Deulofeu
Sra. Sílvia Fonoll Ribas:
Sra. Anna Buxó Calzada
Sr. David Segarra Mediavilla
Sra. Agustina Gorina i Faz
Sr. Jaume Quintana Leria
Sra. Immaculada Martí Fontané
Sr. Jordi Aviño Rovira
Sra. Sònia Pujol Valls
Sr. Xavier Figueres Esteva
Sra. Marta Poyatos Gonzalez
Sr. Vito Vicente García Galán

Secretari–interventor acctal

Sr. Xavier Ferrer i Vendrell

A Santa Cristina d'Aro, a les 20.30 hores del dia 24 de novembre de 2020, els membres que s'esmenten reuneixen a distància, a l'objecte de dur a terme la sessió ordinària telemàtica.

A continuació fa conèixer l'afer inclosos en

L'ORDRE DEL DIA:

1.- ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR.- Lectura i Aprovació

- Ple Ordinari de data 27 d'octubre de 2020

Intervencions:

Sra. PUJOL:
Correcte per part nostra.

Sra. POYATOS:
Correcte.

Sr. VITO:
De acuerdo.

Tot seguit, sense més intervencions, se sotmet a votació la proposta, que és APROVADA per unanimitat

2.- RESOLUCIONS DE L'ALCALDIA.- Coneixement

Es dona compte, a l'efecte d'assabentament, dels Decrets dictats per l'Alcaldessa Presidenta, durant el següent període:

- Números en ordre correlatiu creixent des del 10/10/2020 al 09/11/2020.
 - Del 326 al 379.

Intervencions:

Sra. PUJOL:
No tenim res a comentar, gràcies.

Sra. POYATOS:
D'acord, tot bé.

Sr. VITO:
De acuerdo.

3.- SENTÈNCIES I INTERLOCUTÒRIES.- CONEIXEMENT

L'Ajuntament en ple ordinari de data 28 de juliol de 2020, va donar coneixement de la sentència 2309/2020 d'15 de juny dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, secció 3a, de la Sala del Contenciós Administratiu, en la que DESESTIMA el recurs d'apel·lació interposat per l'Entitat Urbanística Col·laboradora Golf de Santa Cristina Manteniment i Conservació contra la sentència número 46 de 13 de febrer de 2019 del Jutjat Contenciós Administratiu número 3 de Girona, que recau en els autos 13/2015.

Atès que aquesta sentència no era ferma i que contra la mateixa cabia interposar recurs de cassació de conformitat en lo disposat en la Secció 3a Capítol III, Títol I, de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, regulador de jurisdicció contenciós-administrativa (LJCA). El recurs s'haurà de preparar en el termini previst en l'article 89.1. LJCA.

Vist el Decret dictat pe Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, secció 3a, de la Sala del Contenciós Administratiu, en data 5 de novembre de 2020, es DECLARA ferma la sentència i s'acorda l'arxiu de les actuacions.

Intervencions:

Sra. FUENTES:

És una sentència del TSJC en què desestima el recurs d'apel·lació de l'EUC, Entitat Urbanística del Golf Costa Brava. Ells tenien l'opció de fer un recurs, però el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va declarar ferma la sentència, i com a conseqüència se'n van arxivar les actuacions.

Sra. PUJOL:

Felicitem-nos tots plegats, perquè es podia interposar recurs de cassació, o podia no interposar-se. Era un tema referent a l'EUC del Golf, que ara queda tancat; per tant, ho celebrem.

Sra. POYATOS:

Es tracta d'una resolució ferma; doncs, res a dir.

Sr. VITO:

Res a dir.

4.- PROPOSTA DE RESOLUCIÓ D'INCOACIÓ DE PROCEDIMENT PEL RECONeixEMENT DEL DRET DE LES HEREVES DEL SENYOR SANTIAGO AYMERICH DALMAU A SER INDEMNITZADES. (Expedient E103.1 0011-2019)

Antecedents

Per Decret de l'Alcaldia de data 8 de juny de 2020 es va resoldre desestimar la petició formulada per les Sres. I. i M. A. B. dret a rebre una indemnització per l'incompliment d'un conveni urbanístic de planejament denominat "DE L'AMBIT DE LES ESCOLES" subscrit amb el seu pare S. A. D.. Afegeix que no es pot promoure l'execució immediata del conveni de forma diferent a la convinguda per les parts i que el conveni va esdevenir d'impossible compliment, per causes sobrevingudes.

La mateixa resolució declarava la inexistència de relació de causalitat entre el funcionament del servei públic i la presumpta lesió produïda i, sobre la valoració del dany causat i la quantia i mode de la indemnització d'acord amb els criteris exposats d'acord amb el que estableix la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques.

No obstant, a la vista del dictamen de la Comissió Jurídica Assessora núm. 95/2020 de data 2 d'abril, i en el mateix sentit l'informe jurídic del despatx Roca Junyent SLP de data 6 d'abril de 2020, es disposa que el no reconeixement de la reclamació de responsabilitat patrimonial era sense perjudici que l'Ajuntament de Santa Cristina donés satisfacció a la pretensió de les Sres. I. i M. A. B. mitjançant la tramitació d'un altre procediment-més ajustat a la legislació vigent de responsabilitat per danys derivats de l'incompliment dels contractes o convenis.

En data 19 de novembre de 2020 el secretari-interventor accidental de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro, en compliment del Decret de l'Alcaldia esmentat en els antecedents, emet informe sobre incoació del procediment pel reconeixement del dret de les hereves del senyor S. A. D. a ser indemnitzades, el qual s'integra a la present als efectes de l'art. 88.6 de la Llei 39/2015 d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques amb base als següents

Fonaments

- I. El dia 3 de juliol de 2006 es va subscriure un conveni urbanístic de planejament entre l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro i el senyor S. A. D., mitjançant el qual aquest s'obligava a cedir anticipadament un terreny de la seva propietat de 16.830 m² de superfície per a destinar-lo a equipament públic i espais lliures a canvi del compromís municipal d'incloure en la revisió del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (en endavant POUM) que estava en tràmit, una ordenació urbanística determinada per a la resta de la seva finca, que generaria un aprofitament urbanístic que així mateix es determinava i, respecta de la qual, l'Ajuntament s'obligava també en execució de les terminacions del POUM a realitzar unes actuacions administratives determinades, mitjançant la tramitació i aprovació administrativa posterior d'un pla parcial i projecte de reparcel·lació terminacions del POUM.
- II. El dia 27 de setembre de 2006 el senyor S. A. D. va procedir a segregar la superfície de 16.830 m² de la finca registral número 395, del Registre de la Propietat de La Bisbal, inscrita al Tom 65, Llibre 7 de Castell d'Aro, foli 64, i a cedir-la a l'Ajuntament, que la va acceptar i prenent-ne possessió, que es va inscriure en el Registre de la Propietat de Sant Feliu de Guíxols a nom de l'Ajuntament, com a finca registral número 6561, inscrita en el Llibre 139 de Santa Cristina d'Aro, en el foli 87, i destinant-se a aparcament públic.
- III. El POUM es va aprovar definitivament per acords de la Comissió d'Urbanisme de Girona dels dies 24 de juliol i 26 de setembre de 2007, publicant-se en el DOGC número 5042, del dia 7 de gener de 2008.
- IV. El contingut del conveni urbanístic esdevindria afectat pel contingut de la sentència dictada per la Secció Tercera de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el dia 14 de febrer de 2013, en el recurs 495/2008, atès que declararia la nul·litat de ple dret de l'acord de la Comissió d'Urbanisme de Girona del dia 24 de juliol de 2007 que havia aprovat

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

definitivament el POUM, en haver vulnerat el Pla director territorial de l'Empordà, infringint el principi de jerarquia normativa.

- V. L'informe jurídic del despatx ROCA JUNYENT, S.L.P. de 6 d'abril de 2020 considera que la declaració de la nul·litat de ple dret de les determinacions del POUM va suposar, en aplicació dels efectes derivats de la nul·litat absoluta dels actes administratius, també els de caràcter normatiu, que el POUM va esdevenir nul des del mateix moment en que es va aprovar per part de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona. L'expectativa d'aprofitament urbanístic convingut entre l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro i el senyor Santiago Aymerich Dalmau, mitjançant l'esmentat conveni urbanístic, va esdevenir anul·lat des del mateix moment en que es va condicionar al contingut de l'acord d'aprovació definitiva del POUM.

En aquest sentit, convé transcriure part de la recent sentència núm. 293/2020 del Tribunal Suprem, Sala Tercera, Contenciosa Administrativa, de 2 de març de 2020, la qual en un supòsit assimilable al present va concloure el següent:

“En definitiva, lo que se quiere indicar es que las cesiones de terrenos contenidas en el Convenio de 15.07.1992 sólo tiene sentido y encuentran su causa en el marco del proceso de ejecución de la urbanización proyectada. Desaparecida de modo definitiva y completa la posibilidad de ejecutar la urbanización para la que se habían anticipado cesiones, desaparece totalmente la base negocial que la justificaba, quedando como prestación huérfana de causa.

No puede argumentarse que la cesión devino irrevocable como si de una donación civil gratuita se tratase ya que en Convenios Urbanísticos como el que nos ocupa en absoluto existe "animus donandi" o de liberalidad. La STS de 02.06.1999 para un supuesto análogo de cesión anticipada de terrenos para ejecución de unos viales a cambio del reconocimiento de unos derechos que luego no se materializaron, precisó: "Dice el Ayuntamiento que la cesión fue gratuita y que, por ello, el Ayuntamiento no se comprometió a contraprestación alguna. Ahora bien, las cesiones impuestas por la Ley del Suelo son gratuitas, pero tienen una causa y una finalidad, se hacen para algo, no por ánimo de liberalidad, y para lo que se hacen es para poder aprovechar los beneficios del planeamiento. Aún añade el Ayuntamiento demandado que lo acordado en el acta del año 1973 era nulo; pero ocurre que, nulo o no, la cesión del terreno se produjo y de ahí se ha derivado un perjuicio de la demandante".

En definitiva, efectuada la cesión de unos terrenos para facilitar la ejecución del planeamiento y las futuras compensaciones ---este es el objeto declarado en el propio Convenio---, la desaparición de la causa que le sirve de fundamento trae consigo la quiebra del contrato aun cuando ello no sea por razón imputable a unas de las partes contratantes ---ya que en este caso se trataría de una resolución por incumplimiento---, por cuanto la ruptura del equilibrio bilateral de las prestaciones arrastraría un enriquecimiento injusto a favor de una de las partes contratantes que, sin nada a cambio, obtendría la titularidad de unos terrenos a costa, bien de los propietarios, o bien de la Administración autonómica que debería indemnizar, sin que ninguna de estas dos partes

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

obtuviese contraprestación del Ayuntamiento que obtiene un beneficio patrimonial a cargo ajeno.

La Jurisprudencia de la Sala Civil del TS mantiene doctrina aplicable en el sentido de que las circunstancias sobrevenidas e imprevistas que modifican la esencia de la base del contrato considerado, determinan la resolución como único medio de compensar el desequilibrio de las prestaciones y correlativo enriquecimiento injusto (SSTS 10.02.1997 y 23.06.1996 , entre otras). En el ámbito administrativo, solución análoga debe aplicarse desde el momento en que se produce la ruptura del principio de equidistribución de beneficios y cargas en el planeamiento, ya que de no estimarse la demanda se produce una privación singular de terreno en contra del titular y a favor del municipio que nada aporta.”

- VI.** La referida sentència de la Secció Tercera de la Sala del Contenciós-Administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el dia 14 de febrer de 2013 va provocar la impossibilitat legal de que l'Ajuntament pogués promoure el pla parcial, en compliment de les determinacions del conveni urbanístic subscrit, perquè el pla parcial havia perdut la cobertura jurídica del planejament municipal superior.
- VII.** Mitjançant escrit presentat el dia 28 de gener de 2019, les senyores M. i I. A. B., com a hereves universals del senyor S. A. D., van demanar l'execució immediata del conveni urbanístic subscrit el dia 3 de juliol de 2006, mitjançant el pagament d'una indemnització, per import, de 950.975 €, que es correspondria amb el valor del sòl en la data de la cessió del terreny a 27 de setembre de 2006 d'acord amb els paràmetres urbanístics establerts en aquell document.
- VIII.** Per Decret de l'Alcaldia de data 8 de juny de 2020 es va desestimar la petició formulada per les senyores M. i I. A. B., entre altres motius, perquè no es podia promoure l'execució immediata del conveni de forma diferent a la convinguda per les parts i perquè el conveni va esdevenir d'impossible compliment, per causes sobrevingudes, motivat per la sentència del Tribunal Superior de Justícia del dia 14 de febrer de 2013 que va declarar la nul·litat de ple dret del POUM de Santa Cristina.
- IX.** La restitució “in natura” de la finca no és possible perquè ja forma part del domini públic i està adscrita a un ús públic, com és el d'aparcament públic municipal i, perquè per acord de Ple de 24 d'abril de 2008 una part dels terrenys es van posar a disposició del Departament d'Ensenyament per a l'ampliació del CEIP Pedralta. Tanmateix, aquella impossibilitat sobrevinguda per causes alienes a l'Ajuntament no ha de suposar un enriquiment injust per l'Ajuntament en perjudici de l'altre part, que va complir la prestació convinguda en cedir anticipadament la finca, tal i com s'ha reconegut en la sentència del Tribunal Suprem citada anteriorment, així com també havia declarat en la sentència del propi Tribunal Suprem del dia 4 d'abril de 2019 (recurs de cassació 1224/2017) que examina un supòsit de fet molt similar al plantejat en aquest Informe, la qual disposa:

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

“d) En orden a la cuantificación de la indemnización -que es el particular cuestionado- la Sala de Burgos, con cita en abundante jurisprudencia, <<insiste que al haberse resuelto el convenio urbanístico de autos por imposibilidad de cumplimiento por causa sobrevenida, toda vez que se anuló la modificación puntual que verificaba la adscripción del aprovechamiento urbanístico reconocido como contraprestación a determinados sectores de suelo urbanizable,desaparece jurídicamente para el Ayuntamiento no solo la obligación de entregar dicho aprovechamiento urbanístico sino que tampoco persiste la obligación de entregar el equivalente económico a dicho aprovechamiento urbanístico, desde el momento en que el citado Convenio ha resultado ineficaz la consecuencia que resulta como responsabilidad contractual es la de indemnizar al propietario el valor de los terrenos cedidos y ello para evitar a toda costa un enriquecimiento injusto y sin causa del Ayuntamiento, y para evitar en definitiva que la cesión del terreno lo sea a título gratuito. Y la cuantificación de esta indemnización se verifica, según también el criterio jurisprudencial reseñado, acudiendo al justiprecio de tales terrenos>>.”

X. El mateix informe jurídic del despatx ROCA JUNYENT, S.L.P. considera que: “Un conveni urbanístic és un contracte i com a tal té naturalesa contractual, encara que no tingui caràcter normatiu i obliga a les parts que l’han signat de conformitat amb els pactes convinguts, com ha vingut declarant la doctrina jurisprudencial del Tribunal Suprem, de la que en fa ressò la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Madrid del dia 18 de juliol de 2017 (recurs apel·lació 1603/2016), ... Per aquell motiu, la responsabilitat derivada de l’incompliment del conveni és una responsabilitat contractual, clarament diferenciada de la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques, que és precisament una responsabilitat de naturalesa extracontractual.”

XI. Del mateix sentit és el parer de la Comissió Jurídica Assessora, quan es pronuncia en el procediment de reclamació de responsabilitat patrimonial instat per les senyores Aymerich en el seu Dictamen 95/2020:

“Qüestió de fons

A. Amb la finalitat de resoldre correctament el present Dictamen, resulta necessari concretar-ne l’objecte, donat que no es pot oblidar que en l’ordenament jurídic i administratiu vigent existeixen dos grans tipus de responsabilitats de les administracions públiques, amb procediments diferents i requisits de fons també distints: la responsabilitat patrimonial o extracontractual de les administracions públiques i la responsabilitat derivada de l’incompliment dels contractes.

Així, en primer lloc, la responsabilitat extracontractual o patrimonial de les administracions públiques ...

D’altra banda, i seguint un altre procediment, la legislació vigent preveu la responsabilitat de les administracions públiques derivades de l’incompliment d’un contracte o conveni previ, que té uns requisits previstos essencialment a la legislació de contractes del sector públic o a la legislació sectorial que escaigui i un procediment específic de reclamació, en el qual, com a novetat, es preveu en

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

l'actualitat que intervingui la Comissió Jurídica Assessora (article 191.3.c) de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014 –LCSP–).

B. ...

C. ... s'està davant de l'incompliment d'un conveni urbanístic de planejament que, en puritat, té contingut contractual.

En conseqüència, aquest expedient no podia tramitar-se com una reclamació de responsabilitat patrimonial, sinó que s'han de seguir els tràmits previstos en la legislació vigent de la responsabilitat per danys derivats de l'incompliment dels contractes o convenis.”

En conseqüència, concloc que les hereves del senyor S. A. D. han de ser compensades a títol de responsabilitat contractual i ser indemnitzades prèvia determinació del valor de la finca cedida anticipadament d'acord amb el procediment corresponent.

Per tot això, es proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

PRIMER.- INCOAR el procediment pel reconeixement del dret de les Sres. I. i M. A. B. a ser indemnitzades per la ineficàcia sobrevinguda del conveni urbanístic de planejament denominat “DE L'AMBIT DE LES ESCOLES” subscrit amb el seu pare S. A. D..

SEGON.- PROCEDIR a valorar el terreny de 16.830 m2 de superfície que es va cedir anticipadament a l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro per a destinar-lo a equipament públic i espais lliures, inscrit en el Registre de la Propietat de Sant Feliu de Guíxols, com a finca registral número 6561.

TERCER.- NOTIFICAR aquest acord a les persones interessades, les senyores M. i I. A. B..

Intervencions:

Sra. FUENTES:

Això és tot el que ha explicat el secretari sobre la indemnització a les hereves del Sr. S. A. a causa del problema que es va generar. Nosaltres vam decidir portar-ho a estudi i, efectivament, es va veure que calia fer una indemnització perquè hi ha hagut un enriquiment injust per part de l'Ajuntament. Així doncs, en farem la valoració i estudiarem de quina manera s'ha de resoldre. L'Ajuntament, des d'un principi, ja tenia una bona disposició per estudiar-ho. És per això que vam optar per seguir el procediment.

Sr. XIFRA:

Bona nit a tots. Amb tota la cronologia que ens ha llegit en Xavi i amb el resum que ens n'ha fet la Lourdes, ens queda molt clar. El conveni signat i la revalorització dels terrenys de la resta de la finca es va fer de manera immediata. El que no es va poder

portar a terme és el conveni que hi havia amb el desenvolupament del pla de Mas Pla. Per tant, la conclusió és que havíem de fer valorar aquest terreny, i ja en tenim la valoració encarregada. Per part de les senyores A. també cal que en facin una valoració. I tant per una banda com per l'altra cal arribar a un acord, a fi de no haver d'arribar a judici. Elles varen presentar una valoració que no estava certificada i, per tant, ara n'han de fer una taxació, oficial, formal i correcta. I nosaltres, per la nostra banda, també en tenim encarregada una. A partir d'aquí, a veure si podem arribar a una aproximació i tancar el tema. Aleshores quedarà el contracte que hi havia anul·lat i els terrenys seran titulars de l'Ajuntament. Com a conseqüència se les haurà d'indemnitzar i elles, finalment, hauran cobrat el que realment els pertoca.

Sra. PUJOL:

No tenim cap dubte que les hereves del Sr. A. han de ser indemnitzades pels terrenys que ja pertanyen a l'Ajuntament i dels quals se n'ha fet ús i cessions des de fa anys. Sembla que els documents jurídics que hi ha sobre la taula (el de la comissió jurídica assessora i l'informe de part del Gabinet Roca i Junyent) són de l'opinió que no hi ha responsabilitat patrimonial i que cal establir un preu just pels més de 16.000 metres quadrats. Som de l'opinió que per establir aquest preu s'hauria de tenir present que s'ha estat fent un ús d'aquest espai i que per a la determinació de l'import del terreny s'hauria de tenir també clar que el sòl tenia un valor en el moment de signatura del conveni que no té res a veure amb l'actual. Tenim constància que les hereves han interposat ja una demanada als tribunals contenciosos-administratius. Ens agradaria pensar que es trobarà una solució pactada abans que arribi el judici. Ens sembla que és voluntat d'aquest govern i de les parts. També nosaltres considerem que s'ha produït un gran greuge a la família, que fa anys que dura, i que cal posar-hi fi.

Bé, doncs, per tot això, que es faci aquesta indemnització.

Sr. VITO:

Concluido que las herederas del señor A., I. y M., deben ser indemnizadas por el terreno de 16.830 metros cuadrados de superficie, cedidos al Ayuntamiento en el 2006 y que, por tal motivo, se ha iniciado un procedimiento para ejecutar la indemnización y valorar dicho terreno, que las herederas fijaron en enero de 2019 en 950.975 euros. En ningún momento se informa qué instancia y quiénes la integrarán para establecer un justiprecio, qué criterios se tendrán en cuenta para su valoración y qué cantidad está dispuesto el ayuntamiento a asumir como compensación.

Sra. FUENTES:

Això és el que ara hem de valorar. Ens estan valorant el terreny. Ara cal valorar a quant puja i després farem la negociació. I amb la nostra valoració i amb la que hauran fet elles, haurem de mirar d'arribar a un acord. Ens haurem d'entendre i arribar a un pacte. Si no, després s'hauria de fer el que ha dit el Sr. Xifra; és a dir, anar a judici si elles creuen que s'ha de fer.

Sr. VITO:

Pero yo pregunto quiénes van a constituir este ente u órgano para hacer esta valoración. ¿Técnicos del Ayuntamiento, técnicos ajenos al Ayuntamiento? ¿Hay algún criterio en

el equipo de gobierno para establecer una cantidad determinada? La cantidad que dijeron las herederas en 2019 es exagerada. Se ha hecho una valoración.

Sra. FUENTES:

No. Encara estem fent la valoració, Sr. VITO. D'això se n'encarregaran externs. És a dir, no seran tècnics de l'Ajuntament, seran externs els que ho faran. I són experts en taxacions. Es tracta de figures externes que es dediquen a fer les taxacions. I a partir del que ens presentin en parlarem amb les senyores Aymerich. I aleshores és quan mirarem d'arribar a un acord.

Sr. VITO:

Muy bien. Muchas gracias.

Tot seguit, sense més intervencions, se sotmet a votació la proposta, que és APROVADA amb el següent resultat:

Vots a favor: 11 de les senyores Fuentes, Fonoll, Buxó, Gorina, i dels senyors Xifra i Segarra del Grup d'ERC; dels senyors Leria i Aviño i de la senyora Martí del Grup de Junts per Catalunya; i de la Sra. Poyatos del Grup del PSC i del senyor Vito del Grup de Ciutadans de Santa Cristina-Partido de la Ciudadanía.

Abstencions: 2 de la senyora Pujol i del senyor Figueras, del Grup de Guanyarem.

5.- PROPOSTA DE MANIFEST UNITARI DEL DIA INTERNACIONAL PER A L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA ENVERS LES DONES. 25 de novembre de 2020.

Enguany, fa 60 anys que varen ser assassinades les germanes Mirabal, tres activistes polítiques i membres actives de la resistència. En honor a elles es va establir aquesta data com a Dia internacional per a l'eliminació de la violència envers les dones. Des de llavors, no han cessat els esforços de moviments socials, feministes i de tots els àmbits per a erradicar les violències masclistes. També és cert que ja fa uns anys que diverses iniciatives populars anuncien que el temps s'ha esgotat per als agressors masclistes, el #NoEstàsSola, el #Metoo i el #YoSiTeCreo. El repte és enorme: es tracta de canviar la societat i destruir el poder patriarcal.

És evident que, encara ara, els temps segueixen canviant i que el rebuig social contra les violències masclistes és cada cop més fort. No hi ha dubte que la defensa dels drets humans més fonamentals està guanyant, a poc a poc, aquesta partida. Per això, ens cal no perdre l'horitzó que encara està per arribar mentre tenim en compte el camí que ja hem caminat. Cal enfortir l'estratègia i el compromís comú per erradicar totes les formes de violència masclista. Les que es produeixen en l'àmbit de la parella i ex parella o en l'àmbit familiar, i que durant molts anys s'han considerat un problema privat, però també aquelles que es produeixen en l'àmbit laboral o social i comunitari, i que han estat tradicionalment menys visibilitats, com ara l'assetjament sexual o per raó de sexe, els matrimonis forçats o el tràfic de nenes i dones amb finalitat

d'explotació sexual o altres.

Sovint, se'ns pregunta “què puc fer jo per a canviar tot allò que no m'agrada?” i, afortunadament, les persones que s'ho pregunten han pres partit per a erradicar les violències masclistes. Segurament, mai abans hi havia hagut una implicació tan extensa i conscient respecte la violència masclista. I és que, els darrers mesos han estat absolutament durs per a les dones i criatures que viuen en situacions de violència com, segurament, ho seran els mesos que vindran, mentre duri la pandèmia.

Els agressors adapten la violència obrint esquerdes noves per a seguir avançant, adaptant-se a les circumstàncies. El confinament ens ha demostrat que, qui volia exercir el control sobre dones i nenes ho ha tingut més fàcil que mai. De fet, als agressors els ha calgut emprar molta menys força que l'habitual per a continuar mantenint els seus desitjos i privilegis. L'aïllament i l'increment de la violència psicològica ha estat freqüent en contextos en que s'ha reduït la xarxa social i l'activitat habitual de les dones per les restriccions de moviments, la reducció de la interacció social o l'augment del teletreball. S'han produït situacions d'assetjament sexual a canvi de recursos econòmics o allotjament quan les dones han tingut pèrdua d'ingressos i per tant dificultats econòmiques per a seguir endavant. S'han produït agressions sexuals en entorns d'oci informals en els que no hi ha persones professionals formades en matèria de violències sexuals. També en el món virtual, l'increment de les violències en línia està afectant a moltes dones i nenes fins al punt de posar en risc la seva pròpia vida. Les ciberviolències, com ara el control o l'assetjament a través d'aplicacions i xarxes socials o el sexpredding, han pres rellevància en la situació de confinament i han permès als agressors controlar i assetjar les seves víctimes, dones, joves i nenes, sense necessitat de conèixer amb elles.

Però, quan la violència s'adapta a les noves situacions, també ho fan les formes de resistir de les seves víctimes. Molts cops tendim a pensar, equivocadament, que les víctimes són éssers passius i resignats en la seva situació i desconeixem que, constantment, estan elaborant i readaptant les maneres en les quals es mantenen en vida. La pandèmia ens ha canviat la vida i, durant un temps, també ens ha tret la vida pública i moltes d'aquelles coses que ens mantenien a les persones felices i segures. Hem comprovat que, per a moltes, ser a casa no és sinònim de pau sinó de por i violència.

Potser, aquest és l'any en el qual hem après més que mai que allò que ens havien ensenyat no era cert i, contràriament al que creïem, el lloc més segur per a les dones i les nenes pot ser el carrer, les places, els llocs on fem vida, mentre que la llar, la proximitat, allò que ens havien ensenyat com a refugi, pot ser l'espai més perillós per a nosaltres.

Les cases podrien haver actuat com a búnquer on l'objectiu dels agressors era tenir el control sobre la víctima, tenir poder sobre ella, si no hagués estat per les múltiples campanyes socials i institucionals que s'han posat en marxa per posar fre a les violències.

Quan hem tornat a ocupar els carrers i els nostres llocs, els masclistes han vist que

perdien aquest poder. És per això, que els majors episodis de violències han estat, precisament, quan s'ha produït el des confinament.

El nombre de trucades i atencions s'han vist incrementats en xifres tristament històriques. Des del conjunt d'administracions manifestem el nostre ferm compromís en seguir treballant per desplegar polítiques públiques per posar fi a totes les violències masclistes i per garantir l'atenció, la recuperació i la reparació de les supervivents.

Per això no ens sabem estar de fer un reconeixement a totes aquelles persones que han superat allò de: "són coses de parella" i han despenjat el telèfon, i a totes les associacions, entitats i grups feministes del país que han posat sobre la taula l'emergència de trobar solucions en aquests moments tan difícils. Necessitem, més que mai, un compromís unitari de la societat i les administracions per a garantir la vida digna de les dones i les nenes.

Vivint amb normalitat, els companys i companyes de feina, les amistats, les persones amb qui compartim activitats diverses... esdevenen vigilants informals del benestar. Compartim preocupacions, sensacions, observem els canvis i, per això, cuidem. Quan tot això s'ha vist impedit, ha estat més important que mai que tothom fes un pas endavant per a denunciar les violències masclistes en tots els seus àmbits i formes.

Ens dirigim a totes aquelles dones que han resistit a la violència i han buscat el moment idoni per a explicar-ho a terceres persones; també a les que no podien i el seu veïnat ha alertat sobre la situació que patien, a les que han pogut escapar. Ens dirigim, sobretot, a les que, en una època tan incerta com la present, encara romanen a les cases on hi ha el seu victimari.

Finalment, ens dirigim als homes que esteu en contra d'aquestes violències i sabeu que un dels vostres amics, familiars, coneguts les exerceixen: és hora que us en feu responsables i hi intervingueu. Per últim: als agressors, un recordatori: no hi haurà espai per a la impunitat.

Les violències masclistes només es poden eliminar des de l'arrel, sigues tu també còmplice en la construcció d'aquest món millor.

Intervencions:

Sra. FUENTES:

Com que es tracta de la igualtat, potser l'Imma Martí vol fer algun comentari sobre aquest manifest.

Sra. MARTÍ:

Bona nit a tothom. Únicament, hem volgut aprofitar, un cop més, que el dia 25 de novembre tots prenem consciència de la situació i obrim més els ulls, o fem més incidència sobre aquest tema, i així posar de manifest el que ja sabem i les actuacions que fem i que cal fer. A més aquest any, malauradament, la violència de gènere vist

agreuçada per culpa del confinament. I és el que hem llegit aquí: Santa Cristina no és una excepció. La violència envers les dones ha tingut lloc al costat de casa nostra, ha passat durant el confinament i, evidentment, tal com diu aquí, en el desconfinament hi ha hagut aquest toc d'alerta. Hem vist que diferents persones que s'havien trobat en aquesta situació ara s'han atrevit a denunciar els fets. Únicament amb les denúncies es pot posar de manifest la situació i, d'aquesta manera, fer molt visible el problema, tant com es pugui. Des del Punt d'Igualtat hem fet diferents accions dins del que ha estat possible. Per exemple, hem fet xerrades de relacions tòxiques, la campanya de "diposita aquí el teu masclisme", que són unes enganxines que s'han posat a les papereres, i s'ha fet un acte simbòlic en què es llencen paraules masclistes, com ara "control" o "maltractament". Són paraules que s'han trencat i s'han llençat, a fi de contribuir a la sensibilització a través de les xarxes socials. L'objectiu és augmentar la conscienciació, i difondre els tallers d'autoprotecció per a les dones, que han anat a càrrec dels MMEE. També s'ha volgut difondre que des de la zona jove també s'han fet diferents xerrades, tant sobre violència de gènere com sobre els drets de les dones. Creiem que la qüestió s'ha d'abordar des dels casos en què ens trobem ara, però també treballant l'arrel del problema i conscienciant la joventut. És per això que ens hem centrat aquest any en la joventut i hem fet unes xerrades a l'institut. Com ja sabeu a Santa Cristina treballem la violència de gènere des d'un punt de vista preventiu, i ho fem al Punt d'Igualtat. També cal dir que es fa feina pel que fa a la detecció. I també es fa feina de seguiment i d'ajuda, que és el que creiem que es necessita, tant a nivell de família com d'estructura d'habitatge o laboral, a través de Serveis Socials, actuant de manera potent amb els casos en què s'ha d'actuar, que és una tasca molt directa i molt protocol·lària. I únicament això, que demà, tractant-se del dia que és, doncs voldríem posar de manifest la problemàtica que hi ha i demanar que tots plegats en siguem una mica més conscients.

Sra. PUJOL:

Com cada any, votarem a favor del manifest. Enguany, el dia d'avui, 40 dones han estat assassinades i 23 menors han quedat orfes. Si bé el nombre –sé prou bé que parlar de nombres és dolorós en temes com aquest– és inferior al de l'any passat, amb 55 víctimes, aquest 2020 ha estat especialment dur per a moltes dones maltractades, que sovint s'han trobat confinades als seus domicilis amb els seus agressors. Sobta el fet que només en 6 d'aquests terribles casos hi havia denúncies prèvies per maltractaments. És fonamental fer una revisió dels motius pels quals es denuncia poc.

En memòria de totes elles, en direm el nom de les que es coneix: Mònica i la seva filla Clara, Olga, Judith, Liliana, Mª Concepció, Manuela, Rosa, Lorena, Clara, Ana M^a, Alina, M^a del Mar, Manuela, Concepció, Mònica, Miren i la seva filla Paula, Karina, Annick, Josefa, Mª Belén, Madalina, Gloria, Carolina, Llillemor, Teresa, Ana, Aline, Rosalia, Nancy, Yesica, Saloua, Eugènia, Susana, Li... La darrera d'aquestes vides truncades va ser a Lloret de Mar el 9 d'aquest mes. Ens agradaria que fos la darrera d'aquestes més de 1.000 que s'han comptabilitzat des del 2003.

Sra. POYATOS:

Jo voldria afegir que són 40 femicidis oficials, però que en veritat en són 80, ja que es compta que hi hagi una relació o vinculació relacional. També volia fer aquest apunt perquè era una mica part de la meva estructura fer coneixement dels 80 femicidis que hi ha actualment.

Això és una alarma social; ens estan matant les dones, i hem de dir prou a les violències. Cal apostar per una societat lliure que doni poder a la dona i no donar cabuda a aquestes violències. Des de la infantesa hem d'educar d'acord amb el respecte, l'amor i l'empoderament; i els adults hem de tenir aquesta responsabilitat cap als nostres infants i, alhora, contribuir a aturar aquesta violència a la nostra societat. Cal denunciar els actes de violència i no deixar impunes aquells que els cometen. S'ha de deixar d'assenyalar la víctima i assenyalar aquells que estan agredint, i aturar les agressions. Hem de posar-hi fi de manera immediata. Cal apostar per mesures locals fermes. És important detectar aquests actes de violència de manera precoç perquè ens ajuda i ens empodera per poder contribuir en la conscienciació. No, no només és el dia 25N, que ens hem de conscienciar. No volem haver de viure cada dia amb aquesta xacra.

Sr. VITO:

La conmemoración de este día tiene como finalidad concienciar sobre este problema y aportar soluciones para erradicarlo, pues queda un largo camino para conseguirlo. Hoy todavía hay 49 países donde no existen leyes que protejan a las mujeres que sufren violencia doméstica. La violencia puede ser física, psicológica o sexual, y se da no solo en el ámbito doméstico, también en el laboral, económico e institucional. Para erradicar esta lacra es necesario un compromiso firme en el ámbito educativo, sanitario, medios de comunicación, publicidad, servicios judiciales y servicios sociales. Los ayuntamientos en la medida de sus posibilidades deben destinar una partida presupuestaria para la prevención, detección y atención a las mujeres en situación de maltrato y violencia de género e impedir que nadie se sienta vulnerable. El año 2020 representa una oportunidad para movilizar la acción mundial con miras a lograr la igualdad de género y la realización de los derechos humanos de todas las mujeres y niñas.

Una pregunta para la Sra. alcaldesa o Inma, ¿se conoce el número de denuncias por violencia de género que se han realizado este 2020 tan castigado por la pandemia? y como antes he apuntado, donde la convivencia ha sido muy estrecha ¿ha habido muchas denuncias o se ha mantenido como en años anteriores?

Sra. MARTÍ:

Hi ha hagut un augment de denúncies; evidentment no és que als serveis socials no sapiguem o no tinguem coneixement del nombre de denúncies, sinó que en fem un tractament cas per cas. I en som coneixedors des del moment que passa. I en cada cas se'n fa la valoració per decidir si cal fer trasllat de la víctima, entre altres actuacions. Això depèn de cada cas. No és la llarga experiència que tinc a Santa Cristina, però sí que puc tenir les dades de l'any passat. I es pot comprovar que l'any passat van ser un any tranquil, mentre que aquest any no ho ha sigut tant, lamentablement. I sí que hi ha hagut un creixement important de denúncies en aquest sentit. Hem detectat des d'una petita denúncia, d'aquelles que podrien portar encobert un cas de violència i que, per tant, se n'ha de fer un seguiment, fins a altres casos en què s'ha hagut de fer una actuació amb tota l'estructura protocol·lària.

Sr. VITO:

Gracias.

Sra. MARTÍ:
De nada.

Tot seguit, sense més intervencions, se sotmet a votació la proposta, que és APROVADA per unanimitat

6.- PROPOSTA DE MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL PSC “PER ELS PGE: UNS PRESSUPOSTOS MUNICIPALISTES PER A LA RECUPERACIÓ SOCIAL DE LA SEVA CIUTADANIA I L’EMPREDORIA LOCAL”. (Expedient A120.1 0026/2020)

Vista la moció presentada per la senyora Marta Poyatos González, com a representant del Grup Municipal PSC, en data 18 de novembre de 2020, amb número de registre d’entrada 7570, on demana s’inclouï en l’ordre del dia del proper Ple municipal de l’Ajuntament, la qual es transcriu literalment:

“El projecte de Llei de Pressupostos Generals de l’Estat (PGE) per al 2021 que va aprovar el Consell de Ministres el passat 27 d’octubre dibuixa un abans i un després en el nostre model econòmic, a l’alçada de la crisi que ens colpeja.

Deixem enrere, per fi, les polítiques de retallades i neoliberals de la dreta i avancem amb uns comptes expansius en la despesa i anticíclics, en la línia del que defensa la Unió Europea. I orienten el gran canvi al voltant de les quatre grans transformacions que el nostre país necessita: la transició ecològica, la digitalització de l’economia, la cohesió social i territorial i la igualtat de gènere.

Així, els tres escuts socials i empredors dels PGE són:

1/ Reconstruir el que ens ha arrabassat la crisi sanitària, econòmica i social provocada per la covid-19; 2/ Modernitzar el nostre model productiu per garantir un creixement econòmic sobre bases més sòlides, amb més productivitat i una aposta decidida per la transició ecològica i digital, I 3/ Enfortir el nostre Estat de benestar amb un sistema nacional de salut que ha de ser molt més robust, unes pensions dignes i l’Ingrés Mínim Vital.

En aquest sentit, des del municipalisme socialista fem palès que per fi tenim uns pressupostos progressistes i veritablement municipalistes; les xifres així ho demostren:

El conjunt de les entitats locals rebran més de 19.000 milions d’euros directes, dels quals més de 1.200 milions corresponen a la gestió dels Fons Europeus extraordinaris.

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

Pel que fa a les transferències corrents i de capital que rebran les entitats locals per invertir en les seves polítiques pressupostàries, suposaran més de 1.852 milions d'euros, fet que representa un augment respecte del 2020 de més d'un 260 %.

A més, els municipis que no estan inclosos en el règim de cessió (els lliuraments a compte a les entitats locals) veuran augmentada la seva participació en tributs de l'Estat en un 35 %, és a dir, 6.785.000 d'euros per al 2021.

De les transferències corrents, destaquen sobretot les destinades a la promoció local del comerç, turisme i emprenedoria, en gran manera a conseqüència de les polítiques de suport als sectors locals més afectats per la crisi de la covid-19, que representen més d'un 40 % dels fons a rebre per les entitats locals per aquest concepte.

En la mateixa línia, els ajuts per al foment local de l'ocupació i infraestructures comprenen més d'un 17 % i un 16 %, respectivament.

Destaquen també, per la seva forta variació respecte a PGE anteriors, els imports a rebre en concepte d'accés a l'habitatge, així com altres actuacions de caràcter econòmic, que augmenten un 2.271 % i un 250 % respectivament.

El Govern socialista pren el compromís i reconeix la capacitat de les entitats locals per gestionar les greus conseqüències que ha provocat l'emergència social i econòmica als barris i carrers de les nostres ciutats i pobles, com l'administració més propera a la ciutadania. Per això, tant els ajuntaments com les diputacions i altres entitats locals tindran un gran marge d'actuació, no només pel fort augment de fons esmentats, sinó també pels efectes importants de la suspensió per al món local de les regles fiscals el 2020 i 2021.

El projecte de pressupostos recull una altra de les demandes realitzades per les entitats locals des de fa mesos i que es materialitza en el fet que, durant 2021, podran concertar noves operacions d'endeutament per cancel·lar parcialment o totalment el seu deute amb el Fons en liquidació per al finançament dels pagaments a proveïdors. S'estableixen les subvencions per al transport urbà per a les entitats locals que presten aquest servei, mantenint quanties similars a les aplicades en els últims exercicis per part de l'Estat.

Finalment, destaquem que la suspensió de les regles fiscals permetrà l'ús del romanent de tresoreria acumulat en exercicis anteriors sense incomplir la regla de despesa o l'estabilitat pressupostària.

Des del món local fem una crida a la responsabilitat de tots els grups parlamentaris al Congrés dels Diputats i la dels seus companys i companyes en el món local.

Es tracta d'un moment excepcional i aquests són uns pressupostos imprescindibles, indispensables i inajornables, de país i necessaris per reconstruir el que ens ha pres la pandèmia, per modernitzar el nostre model productiu, per enfortir l'Estat del benestar, i per afavorir i treballar per a la justícia territorial que tant necessitem com a representants del món local.

Si una lliçó hem après enmig d'aquesta emergència que patim és la importància d'uns serveis públics forts, d'una economia competitiva, de no deixar ningú enrere, essent capaços de donar resposta a les enormes dificultats a què han de fer front les famílies, les empreses i els treballadors i treballadores.

Amb aquest projecte de Pressupostos per al 2021 tenim l'oportunitat de mirar el futur amb seguretat, amb esperança i amb ambició. Conscients que estem en un moment molt complicat, els i les socialistes creiem que aquest nou punt de partida pot ser una oportunitat per avançar cap a una societat més cohesionada i justa, i fer-ho compatible amb la recuperació del creixement econòmic. Són uns pressupostos pensats per ampliar l'escut social, que beneficien sobretot qui està patint de manera més crua aquesta crisi.

Per això, els PGE són uns pressupostos d'inversió social.

La voluntat política d'un Govern es manifesta sempre en els seus pressupostos, ja que són la principal eina per demostrar les prioritats d'actuació que contribueixen al canvi social. Per això és imprescindible el consens polític i parlamentari que permeti que els PGE siguin aprovats.

És hora de demostrar que la política pot millorar el dia a dia de les persones, com així ens ensenya i ho fem des del món local, que és possible construir consensos al voltant del que entenem imprescindible com a societat i per a la ciutadania a qui representem.

No ens podem permetre desaprofitar cap oportunitat de millorar els recursos per als serveis públics fonamentals, i en concret per al nostre món local, com a principals gestors de la proximitat política a ciutats i pobles.

Per tot plegat, des del municipalisme socialista fem una crida a:

1 / Atorgar el suport del món local català a la proposta de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2021 que permetrà plasmar les prioritats de l'agenda social i la seva recuperació al nostre municipi i al conjunt del país.

2 / Instar el Govern de la Generalitat a negociar amb el Govern de l'Estat i donar el seu suport als Pressupostos Generals de l'Estat per a 2021 que permetin complir les seves obligacions de finançament amb aquest municipi i amb el conjunt del món local, i cap als funcionaris i treballadors públics que s'han vist afectats directament per les retallades pressupostàries de la Generalitat en els últims anys.

3 / Instar els Grups Parlamentaris del Congrés dels Diputats i del Senat a donar el seu vot afirmatiu a aquesta proposta de Pressupostos Generals de l'Estat per a 2021.

Intervencions:

Sra. FUENTES:

Si la Sra. POYATOS vol explicar la seva moció, endavant.

Sra. POYATOS:

Poca cosa més a dir. És un document bastant aclaridor dels pressupostos generals de l'Estat, on s'aposta per deixar enrere uns pressupostos del 2018 de dretes per fer front a una nova situació i reptes de futur, invertint clarament, com hem dit abans, en transició ecològica, digitalització, col·lisió social i territorial, i en la igualtat de gènere. L'objectiu és promoure'ls dins dels ens locals i focalitzar-nos amb les persones que viuen en el nostre territori. Aquests pressupostos són d'inversió social i ho hem d'aprofitar. Hem de trencar les fal·làcies i les acusacions de partits polítics que busquen confrontació, perquè ara mateix tots hem de sumar i estar a l'altura, ja que la gent s'està desencantant amb la política per aquestes disputes i, per tant, el Partit dels Socialistes instem al diàleg i a la recuperació de tots i totes per no deixar ningú enrere.

Sra. PUJOL:

No tenim res a dir.

Sr. VITO:

Sra. Marta, es una moción digna para presentar y debatir en el Congreso de los Diputados, pues yo como concejal de un pueblo como Santa Cristina d'Aro de poco más de cinco mil habitantes ignoro si las partidas recogidas en la moción y dirigidas al mundo local son ciertas y si verdaderamente revertirán en las arcas de los ayuntamientos o si solo se trata de un desiderátum. Presupuestos expansivos sí, pero generarán un aumento considerable de la deuda pública. Llegaremos al 120% del PIB y una subida de impuestos que disminuirá el poder adquisitivo de todos los ciudadanos españoles. Son unos presupuestos pensados más en contentar a determinadas fuerzas políticas, para obtener sus votos y sacarlos adelante, que no en el interés general de todos los españoles. Nada más.

Sra. FUENTES:

L'equip de govern, els regidors d'Esquerra, considerem que estem d'acord amb aquests pressupostos, que en això ho estan lluitant els nostres representants a Madrid i, per tant, nosaltres ens abstindrem. El Sr. Jaume Quintana, si vol dir...

Sr. QUINTANA:

Espanya ha rebutjat ajudar els ciutadans de forma directa, tal com va fer amb la crisi financera amb els bancs amb l'ús de 60 milions d'euros que al cap de ben poquet ja varen donar per perduts. Ara l'Estat planteja en uns pressupostos de l'Estat una partida per a "programas especiales del armamento" valorat en 2.342 milions d'euros. Això no ve d'ara. A finals del 2018 el partit socialista ja va aprovar gastar-se fins al 2031 un total de 13.000 milions d'euros amb armes com 248 blindats, actualització d'un avió blindat, suplement per al submarí S80, 1.381 milions d'euros pels nous helicòpters militars, 1.617 milions d'euros per dos satèl·lits per a funcions militars. Estem convençuts que ara és un bon moment per reinvertir tots aquests recursos en energies renovables, i en serveis socials, perquè hi ha estudis que validen que creem més llocs de treball i de manera molt més sostinguda en el temps. Junts per Catalunya també ha presentat més de 350 esmenes als pressupostos generals de l'Estat, agilitzant les ajudes

econòmiques i socials, tenint en compte que hi ha els efectes derivats de la COVID-19. Aquests pressupostos des de Junts per Catalunya els veiem clarament insuficients avui dia per a Catalunya, perquè giren l'esquena als catalans, no tenen en compte els deutes acumulats i els incompliments flagrants que fa anys, molts anys, patim i que minven els ingressos i la qualitat de vida de tots els catalans. És per tots aquests motius que t'acabo de comentar que nosaltres en aquesta moció també ens abstindrem.

Tot seguit, sense més intervencions, se sotmet a votació la proposta, que és APROVADA amb el següent resultat:

Vots a favor: 3 de la senyora Pujol i del senyor Figueras, del Grup de Guanyarem; i de la Sra. Poyatos del Grup del PSC.

Abstencions: 10 de les senyores Fuentes, Fonoll, Buxó, Gorina, i dels senyors Xifra i Segarra del Grup d'ERC; dels senyors Leria i Aviño i de la senyora Martí del Grup de Junts per Catalunya; i del senyor Vito del Grup de Ciutadans de Santa Cristina-Partido de la Ciudadanía.

7.- PROPOSTA DE MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL GUANYAREM SANTA CRISTINA DES DEL CARRER “EN DEFENSA DE LA UNITAT DE LA LLENGUA CATALANA”. (Expedient A120.1 0027-2020)

Vista la moció presentada per la senyora Sonia Pujol Valls, com a representant del Grup Municipal GUANYAREM, en data 17 de novembre de 2020, amb número de registre d'entrada 7486, on demana s'inclogui en l'ordre del dia del proper Ple municipal de l'Ajuntament, la qual es transcriu literalment:

“Exposició de motius:

La llengua catalana, parlada de Salses a Guardamar i de Fraga a l'Alguer, deriva d'una continuïtat lingüística mil·lenària que ha donat lloc a una realitat unitària dins la seva diversitat, tal com ho reconeix la lingüística romànica partint dels criteris científics habituals. Aquesta unitat lingüística no es veu en cap cas qüestionada per l'existència d'altres denominacions territorials, tradicionals o populars, com ara alguerès, valencià, mallorquí, menorquí, eivissenc, andorrà, formenter o fragatí. En tots els casos, aquestes denominacions alternatives es refereixen a la mateixa llengua, avui parlada per més de deu milions de ciutadans europeus.

En efecte, l'existència d'aquestes denominacions alternatives no fa sinó palesar que el català és la llengua pròpia de tots aquests territoris: de Catalunya, del País Valencià, de les Illes Balears, de la Catalunya del Nord, de la Franja de Ponent, de l'Alguer i d'Andorra.

Aquesta unitat lingüística ha patit, en les darreres dècades, diversos intents de fragmentació per part d'algunes instàncies i institucions públiques fet especialment

greu, atès que no només constitueix un atac frontal envers un patrimoni lingüístic que hauria de ser orgullosament compartit pels estats i regions d'Andorra, Espanya, França i Itàlia, sinó, també, un menys teniment absolut del rigor científic i acadèmic dels experts en la matèria filològica.

En el cas de les institucions públiques espanyoles, ha quedat constatat que la denominació de valencià, emprada oficialment a la Comunitat Valenciana, ha servit de pretext perquè l'advocacia de l'Estat considerés que la llengua pròpia d'aquest territori no és la mateixa que la de Catalunya o la de les Illes Balears. En el mateix sentit, diverses pàgines web d'organisme oficials com ministeris i altres ens estatals, ofereixen les opcions lingüístiques de català i valencià separadament –com si fossin llengües diferents–. Això suposa no només una despesa addicional i supèrflua sinó també un dany cultural injustificat.

El fet que des de les institucions públiques no s'assumeixi amb naturalitat la unitat de la llengua catalana es tradueix en una manca de coordinació en les polítiques culturals dels diversos governs dels territoris de llengua catalana.

Els centres culturals i acadèmics de referència, com l'Institut Ramon Llull, haurien de poder comptar amb la participació de tots els governs de les comunitats autònomes on el català es llengua oficial, quelcom que avui no és possible pel temor que això pugui generar falses polèmiques a propòsit de la unitat de la llengua.

Una altra conseqüència d'aquesta manca de coordinació política és que la reciprocitat total dels mitjans audiovisuals en llengua catalana arreu dels territoris on és oficial, no és encara possible, més enllà de qüestions tècniques de segon grau, per un motiu molt similar. I, finalment, el fet de no assumir la unitat lingüística en les polítiques públiques genera disfuncions com ara que els continguts audiovisuals doblats en català pels governs i televisions públiques dels diversos territoris no puguin compartir-se recíprocament, sinó que calgui, fins i tot, en alguns casos, doblar dues o tres vegades en diferents varietats dialectals els mateixos continguts, la qual cosa és especialment perjudicial en un sector clau per al foment de l'ús social del català entre les generacions més joves com és l'audiovisual.

El Segon Congrés Internacional de la Llengua Catalana, celebrat l'any 1986, ja va reclamar la coordinació entre els territoris de llengua catalana a la manera de la Unió de la Llengua Neerlandesa: una comissió intergovernamental per a la coordinació de les polítiques lingüístiques; una comissió Inter parlamentària, per vetllar per la coherència entre les legislacions lingüístiques, i un consell de la llengua i de les lletres que agrupi les institucions acadèmiques i culturals més rellevants. Aquesta proposta, tanmateix, no s'ha fet mai realitat, de manera que la llengua catalana, i els seus parlants, continuen patint aquesta manca de coordinació política i administrativa.

D'altra banda, el febrer del 2017 els governs de Catalunya, la Comunitat Valenciana i les Illes Balears van signar l'anomenada Declaració de Palma, un text que pretenia posar les bases d'una veritable cooperació cultural i lingüística entre els governs d'aquests territoris però que, finalment, no s'ha materialitzat en polítiques públiques concrets.

Per tot això, es proposa al Ple de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro l'adopció dels següents:

ACORDS:

- 1.- Reconèixer i declarar la unitat de la llengua catalana, sense que aquest fet suposi menystenir altres denominacions existents.
- 2.- Rebutjar qualsevol mesura que imposi impediments normatius, administratius, tècnics o socials als ciutadans de les comunitats autònomes on aquesta llengua és oficial de poder viure amb normalitat i amb garanties aquesta unitat lingüística.
- 3.- Instar al Govern de l'Estat a reconèixer públicament i oficial la unitat de la llengua catalana, a corregir els serveis, ens i polítiques públiques que la qüestionen i a vetllar perquè cap institució pública o empresa privada de l'Estat espanyol fomenti el secessionisme lingüístic català en la seva activitat.
- 4- Notificar aquest acords al Govern de la Generalitat de Catalunya i al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat Valenciana i a les Corts valencianes, al Govern de les Illes Balears i al Parlament de les Illes Balear, al Govern d'Espanya, al Congrés dels Diputats i al Senat.

Intervencions:

Sra. FUENTES:

Sònia si vols defensar la teva moció, endavant.

Sra. PUJOL:

La moció, redactada per l'ONG Plataforma per la llengua, ja ens sembla suficientment clara en la seva exposició. Només afegirem que la unitat de la llengua catalana es basa en criteris científics, culturals i de convivència. Així, aquells que neguen que el valencià, el català i el mallorquí són riques varietats dialectals d'una mateixa llengua, són com els terraplanistes, defensors de teories pseudocientífiques, que busquen fragmentar per no reconèixer la importància de la nostra llengua. Curiosament són els mateixos que celebren constantment que la llengua castellana és parlada per centenars de milions de persones al món.

Sra. POYATOS:

Jo no soc una experta filòloga catalana, però tampoc puc avaluar gaire el document. Se m'escapa una mica. Jo sé que existeix aquest marc legal a Catalunya on s'inclou la llengua catalana com a unitat al territori, que està reconeguda, i a més a més té el seu prestigi. La veritat és que com que és un estudi en què hi ha fonaments, m'abstindré per aquest motiu.

Sr. VITO:

En primer lugar, quiero manifestar que el Grupo de Cs defiende el uso de todas las lenguas constitucionales, el castellano, catalán, euskera, etc., pues las distintas modalidades lingüísticas de España son un patrimonio cultural que debe ser objeto de especial reconocimiento y protección. En esta moción, en el primer párrafo de la exposición de motivos dice que la unidad de la lengua catalana en ningún momento es cuestionada por la existencia de otras denominaciones territoriales o populares, como el alguerés, valenciano, mallorquín, menorquín, etc. y que todas estas denominaciones alternativas se refieren a la misma lengua, el catalán. A continuación, recoge que esta unidad lingüística es menospreciada por España, por Italia, por Francia, por Andorra y que incluso la Abogacía del Estado español considera el valenciano como lengua distinta a la de Cataluña o Islas Baleares. Y yo pregunto si la unidad lingüística no es cuestionada por la existencia de otras denominaciones territoriales, tradicionales o populares. ¿Dónde radica el problema? O más bien lo que se persigue, con esta pretendida unidad lingüística, es otorgar la “denominación de origen” a la lengua hablada en Cataluña, el catalán, y considerar con menos “pedigrí” a las demás lenguas territoriales, valenciano, mallorquín, etc., llamándoles dialectos, como se dice en unos de los párrafos de la exposición de motivos. Yo, como decía Marta, no soy filólogo de la lengua catalana y me supera este galimatías lingüístico, en que incluso los filólogos de la lengua catalana no se ponen de acuerdo con él al respecto. Cs reconoce y declara la unidad de la lengua catalana, sin que ello suponga menospreciar las otras denominaciones territoriales, tradicionales o populares. Cs rechaza todas las medidas que impidan utilizar cualquier lengua del Estado y por consiguiente rechaza la persecución e imposición de multas a los ciudadanos catalanes que deseen expresarse en castellano en Cataluña. Cs insta al gobierno de España a reconocer oficialmente la unidad de la lengua catalana, a corregir los servicios, entes y políticas públicas que la cuestionen y velar por que ninguna institución pública o privada del Estado fomente el secesionismo lingüístico catalán en su actividad.

Sra. FUENTES:

Jo només volia dir que és trist que a hores d'ara hàgim de presentar aquesta moció. Per descomptat que totes les altres denominacions territorials són la mateixa llengua, són el català. És trist que l'Estat no ho reconegui. Ara fa poc hem tingut l'exemple a la televisió que al Senat, que és l'ens de representació territorial, no es poden parlar les diferents llengües reconegudes a la Constitució. Nosaltres per descomptat que hi votarem a favor.

Sra. PUJOL:

Disculpa, Lourdes, només volia llegir perquè crec que la moció no s'ha entès. Quan es parla de varietats dialectals del valencià o mallorquí no es parla d'aquestes llengües en concret, sinó que es parla de donar un origen únic, que són les llengües romàniques, i que és el català, i que a nivell històric és el català. Seria tant absurd com negar que l'argentí és una llengua, el peruà n'és una altra, etc. i com afirmar que no tenen un origen en comú, com és la llengua castellana. Eh que això no es posa mai en qüestió? I per què es posa en qüestió la resta? Res més. Una altra cosa és que, des d'un punt de vista pràctic, el fet de no reconèixer la unitat de la llengua catalana impedeix la coordinació entre diferents organismes i administracions en matèria cultural. Per

exemple, de la mateixa manera que es pot organitzar un Premio del Instituto Cervantes amb un text escrit en peruà, perquè no pot ser d'una altra manera, per què no pot ser un text en valencià un premi donat a Catalunya culturalment, o a la inversa? Això està absolutament negat, segurament perquè troben desitjable que el castellà veti el català.

Sra. FUENTES: Completament d'acord amb vostè, Sònia.

Tot seguit, sense més intervencions, se sotmet a votació la proposta, que és APROVADA amb el següent resultat:

Vots a favor: 11 de les senyores Fuentes, Fonoll, Buxó, Gorina, i dels senyors Xifra i Segarra del Grup d'ERC; dels senyors Leria i Aviño i de la senyora Martí del Grup de Junts per Catalunya; de la senyora Pujol i del senyor Figueras, del Grup de Guanyarem.

Vots en contra: 1 del senyor Vito del Grup de Ciutadans de Santa Cristina-Partido de la Ciudadanía.

Abstencions: 1 de la Sra. Poyatos del Grup del PSC.

8.- PROPOSTA DE MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL GUANYAREM SANTA CRISTINA DES DEL CARRER EN RELACIÓ AMB “L'ESCALADA MILITAR AL GUERGUERAT, AL SUD-OEST DEL SÀHARA OCCIDENTAL”. (Expedient A120.1 0028-2020)

Vista la moció presentada per la senyora Sonia Pujol Valls, com a representant del Grup Municipal GUANYAREM, en data 17 de novembre de 2020, amb número de registre d'entrada 7486, on demana s'inclogui en l'ordre del dia del proper Ple municipal de l'Ajuntament, la qual es transcriu literalment:

“El passat 9 de novembre, el govern de la República Àrab Sahrauí Democràtica-RASD va emetre un comunicat en el que posava en alerta el Consell de Seguretat de Nacions Unides i la comunitat internacional de la situació que s'està vivint al Guerguerat, al sud-oest del Sàhara Occidental, i les seves possibles conseqüències.

Des de fa tres setmanes civils sahrauís s'estan manifestant de forma pacífica bloquejant la carretera que va des del Guerguerat, a l'extrem sud del Sàhara Occidental, fins a Mauritània. La bretxa del Guerguerat, feta al mur que separa en dos el Sàhara Occidental, serveix com a punt de comunicació per carretera amb Mauritània, i diàriament és utilitzat per camions de mercaderies que entren i surten sense cap control per part del Marroc ni de la MINURSO sobre si allò que surt del territori del Sàhara Occidental és fruit de l'espoli dels seus recursos naturals.

Els darrers dies hem pogut veure imatges i vídeos de l'exèrcit marroquí acostant-se a la zona del Guerguerat, i el govern de la RASD ha indicat que fonts presents en el lloc han pogut constatar que les autoritats marroquines han procedit a camuflar efectius de l'exèrcit del Marroc no uniformats i vestint amb roba civil, amb la intenció d'irrompre a

la "zona de separació " i atacar els civils sahrauís que protesten pacíficament contra la bretxa il·legal del Guerguerat.

El passat 13 de novembre, tropes de l'exèrcit del Marroc van entrar a la zona del Guerguerat per trencar el bloqueig dels manifestants i formar un passadís per facilitar el pas de tot tipus de vehicles en la franja de cinc quilòmetres que separen la duana marroquina amb Mauritània. La resposta del Front Polisario ha estat agafar posicions davant un eventual enfrontament armat.

El Guerguerat, junt amb Bir Guenduz i Tichla, representen posicions de control per part del Marroc a la frontera sud del Sàhara Occidental amb Mauritània. De fet, l'únic camí obert al tràfic de camions és la pista del Guerguerat, molt sovint espai de mobilitzacions sahrauís i que Marroc va començar a asfaltar l'agost de 2016.

La bretxa del Guerguerat és en sí mateixa una violació de les clàusules de l'Acord Militar N°1 signat pel govern de la RASD i Marroc l'any 1991¹. Per aquesta raó, el govern de la RASD ha declarat que la irrupció de qualsevol element marroquí, ja sigui militar, de seguretat o ciutadà civil en aquesta zona alliberada del seu territori, coneguda com a "zona de separació" serà considerada una agressió flagrant a la que la part sahrauí respondrà amb fermesa, en legítima defensa de la seva sobirania nacional. Aquesta situació suposarà, així mateix, la fi de l'alto el foc i pot obrir la porta a l'esclat d'una nova guerra total a la regió.

Davant d'aquesta situació, el grup municipal de Guanyarem Santa Cristina des del Carrer fem nostra la Declaració de la Coordinadora Catalana d'Ajuntaments Solidaris amb el Poble Sahrauí i expressem la nostra preocupació per aquesta escalada de tensió que podria revifar el conflicte armat al Sàhara Occidental, i per tot això:

Primer.- Instar el Govern de l'Estat que reclami al Regne del Marroc què compleixi els acords internacionals i, en concret, el Pla d'arranjament (Resolució 690 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides del 29 d'abril de 1991), i que retiri de forma immediata els seus efectius militars del Guerguerat i deixi d'utilitzar el Guerguerat o un altre pas del sud-oest del territori sahrauí per comunicar-se amb Mauritània.

SEGON.- Demanar al govern de Catalunya, al govern de l'Estat espanyol, a les institucions europees, així com a les Nacions Unides que promoguin de manera activa la inclusió d'un mecanisme d'observació i protecció dels drets humans de la població sahrauí per part de la MINURSO i, alhora, vetllin per preservar l'esperit pacífic, desmilitaritzat i democràtic en la resolució del conflicte

TERCER.- Demanar al govern de Catalunya, al govern de l'Estat espanyol, a les institucions europees, així com a les Nacions Unides que es prenguin mesures davant l'explotació il·legal dels recursos naturals per part del Marroc al Sàhara Occidental i pressionin perquè es produeixi ràpidament l'alliberament d'activistes sahrauís presos.

QUART.- Demanar a les Nacions Unides que assignin un nou Enviat Especial per al Sàhara Occidental, plaça vacant des del maig de 2019, que pugui liderar la transició cap

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

a la celebració d'un referèndum d'autodeterminació, tal com es preveu a Resolució 690 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides del 29 d'abril de 1991.

CINQUÈ.- Fer una crida a la comunitat internacional, i particularment a les Nacions Unides i la seva missió de pau en aquest territori (Missió de Nacions Unides per al Referèndum al Sàhara Occidental-MINURSO), perquè assumeixin el seu mandat i vetllin pel respecte i el compliment de la Resolució 690 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides del 29 d'abril de 1991 que contempla la realització d'un referèndum d'autodeterminació.

SISÈ.- Traslladar els presents acords al Ministerio de Asuntos Exteriores, Unión Europea y Cooperación, al Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència del Govern de la Generalitat, al grups polítics del Parlament Europeu, Senat, Congrés i Parlament de Catalunya, al Fons Català de Cooperació, a la Coordinadora Catalana d'Ajuntaments Solidaris amb el Poble Sahrauí i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Intervencions:

Sra. FUENTES:

Sí, Sra. Sònia, ja he vist el punt segon i tercer i ja m'he suposat que havia sigut un error.

Sra. PUJOL:

L'any 1975 l'Estat espanyol, governat encara per Franco, signava els acords de Madrid, amb els governs de Marroc i Mauritània. En aquests pactes, el govern espanyol renunciava a la sobirania del territori del Sàhara Occidental, la darrera colònia espanyola a l'Àfrica. La descomposició política del règim franquista va permetre al govern marroquí la mobilització de 350.000 persones, en la coneguda "Marxa Verda", que en poques hores varen envair el territori sahrauí, permetent l'entrada de l'exèrcit del Marroc. Aquell territori, considerat fins aleshores com una província espanyola –amb el poble sahrauí amb la condició d'espanyols–, va ser abandonat en mans del Marroc.

Espanya, que és el país que més hauria de defensar els drets del poble sahrauí –no oblidem la vergonyosa entrega que va fer-ne al Marroc– no fa absolutament res, inclús s'humilia davant del govern marroquí, que ens amenaça de ser més lax en el control de l'emigració, tot i que només en la que prové dels països subsaharians. No oblidem els interessos econòmics d'algunes empreses espanyoles en el jaciment de fosfats de Fos Bucraa, els més importants del món, i de la riquesa pesquera –més de mil quilòmetres– de les costes atlàntiques sahrauís.

Per això hem considerat important posicionar-nos en favor del poble sahrauí i del seu país, també donat que al nostre municipi hi viu gent que prové d'allà.

Sra. POYATOS:

Estic totalment d'acord amb el text. S'ha produït un fet molt greu entre els pobles del sud-oest del Sàhara, i hem de prendre mesures per aquest tema; per tant, comparteixo tots aquests acords de la moció.

Sr. VITO:

Cs condena las acciones del Reino de Marruecos que violen el alto el fuego acordado en 1991. Es necesario que Marruecos facilite el cumplimiento de lo establecido por la ONU con acciones políticas, no militares. El gobierno de España no puede desentenderse de los problemas y debe apoyar el desarrollo del proceso establecido por la ONU, para que los ciudadanos saharauis puedan culminar el proceso de descolonización. Cs apuesta por una solución pacífica y por el respeto a las decisiones de la justicia internacional y de la UE. El Sáhara Occidental no es un territorio marroquí, la ocupación debe cesar y España debe velar por ello. El Frente Polisario debe seguir trabajando en la Unión Europea y demás instancias internacionales para hacer posible el proceso de descolonización de acuerdo con las resoluciones de la ONU y apoyar la labor humanitaria de Naciones Unidas para paliar las necesidades y la precariedad en la que viven los refugiados saharauis. Fijada la posición de Cs respecto al conflicto del Sáhara Occidental con Marruecos y atendiendo que la política exterior es competencia del Gobierno de España, la respuesta a los sucesos de Guerguerat debe realizarse en el marco de la acción diplomática de Estado, y no desde los posicionamientos de un partido político, pues a nadie se le escapa que determinadas declaraciones de Unidas Podemos han dado lugar a la relajación del control migratorio de Marruecos y a la llegada masiva de inmigrantes en Canarias.

Sra. PUJOL:

Jo sí que puc respondre. És una moció que no s'ha redactat des de cap partit polític. És una moció dels ajuntaments que donen suport al poble sahrauí. És una moció en la qual, si es vol, s'hi pot veure un rerefons polític. En el conflicte hi ha un relat polític, però en el text de la moció no hi és.

Sr. VITO:

Insisto, la política exterior es competencia del Gobierno. En esta situación –de la moción que acaba de presentar Sònia–, qué duda cabe, yo estoy de acuerdo con el pueblo sahraui, estoy de acuerdo con las resoluciones de Naciones Unidas, estoy de acuerdo del alto el fuego de 1991. Este problema se debe solucionar en el seno de Naciones Unidas y por la vía pacífica. El Sáhara occidental sabemos que fue una provincia de España durante el franquismo. España debe apoyar y en todo momento al pueblo saharauí. Yo insisto que la política exterior es competencia del Gobierno. Yo no digo que esta moción la haya redactado un partido político, pero sí que hay un partido político, que es Unidas Podemos, que ha hecho declaraciones que pueden ser muy perjudiciales desde el punto de vista económico y social para España.

Sra.

FUENTES: Nosaltres estem a favor de la moció, i creiem que s'ha de reconèixer el poble sahrauí d'una vegada per sempre. Nacions Unides ha de fer el que sigui perquè el Marroc reconegui el poble sahrauí i deixi ja d'interferir.

Tot seguit, sense més intervencions, se sotmet a votació la proposta, que és APROVADA amb el següent resultat:

Vots a favor: 12 de les senyores Fuentes, Fonoll, Buxó, Gorina, i dels senyors Xifra i Segarra del Grup d'ERC; dels senyors Leria i Aviño i de la senyora Martí del Grup de Junts per Catalunya; de la senyora Pujol i del senyor Figueras, del Grup de Guanyarem; de la Sra. Poyatos del Grup del PSC.

Abstencions: 1 del senyor Vito del Grup de Ciutadans de Santa Cristina-Partido de la Ciudadanía.

9.- PROPOSTA DE MOCIÓ PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL DE CIUTADANS, “PER IMPULSAR UN PLA DE RESCAT SOCIAL I ECONÒMIC PER LES FAMÍLIES, AUTÒNOMS I EMPRESES Y SECTORS ASSOCIATIUS, CULTURALS I ESPORTIUS DEL MUNICIPI DAVANT LA CRISI PROVOCADA PEL SEGON BROT DE LA PANDÈMIA COVID-19” (Expedient A120.1 0029-2020)

Vista la moció presentada pel senyor Vito Vicente Garcia Galan, com a representant del Grup Municipal CIUTADANS, en data 13 de novembre de 2020, amb número de registre d'entrada 7444, on demana s'inclogui en l'ordre del dia del proper Ple municipal de l'Ajuntament, la qual es transcriu literalment:

“Desde inicios del año 2020, la situación provocada por la pandemia del COVID-19 está teniendo graves efectos sanitarios, sociales y económicos con un impacto muy fuerte en nuestro municipio.

Ante el segundo rebrote, sumado a los nefastos efectos provocados por la aparición de la pandemia del Covid19, los Ayuntamientos deben llevar a cabo todas las acciones que sean necesarias para atender a las familias que queden en precario y a los sectores productivos, sanitarios, deportivos y culturales de la población.

Debemos concienciarnos que la gravedad del momento exige que el Consistorio debe priorizar el rescate social y económico de los vecinos de S. Cristina, frente a cualquier otro gasto prescindible en estos momentos.

Probablemente, la situación actual, sea la más delicada que padece nuestro municipio en muchas décadas y, no actuar, actuar tarde o actuar de forma errónea dará lugar a la desaparición de muchas empresas y negocios de nuestra ciudad y la ruina económica para muchas familias. Es urgente y necesario reforzar las ayudas directas y la atención social y, elaborar un plan para exonerar del pago de tasas, impuestos y tributos municipales a aquellos que no tiene ingresos o no pueden hacer frente a ellos.

Debemos lanzar un mensaje claro a la ciudadanía que desde nuestro Ayuntamiento se actúa y se está al lado de los vecinos y, hacerlo de forma unánime, transversal e impulsando también la reclamación de más recursos a todas las administraciones supramunicipales. Contando también con los recursos que están pendientes de aplicación, tales como la utilización de los remanentes y superávits municipales

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

acumulados durante los últimos años, así como la devolución al municipio de la deuda que tiene la Generalitat de Cataluña, y que pertenecen a los vecinos de Santa Cristina.

Por todo ello, el grupo municipal de Ciutadans (Cs) en el Ayuntamiento de Santa Cristina de Aro propone al Pleno alcanzar los siguientes acuerdos:

Primero. - Elaborar un Plan Extraordinario de Rescate social y económico para las familias, empresas, entidades, sectores culturales y deportivos de Santa Cristina d Aro, ante el segundo rebrote del Covid19, con el objeto de dar apoyo a los afectados por esta situación en nuestro municipio y que incluya, al menos, las siguientes líneas de actuación:

- Liberar a aquellos sectores económicos y productivos, que han visto restringida su actividad de forma total o parcial, del pago de todas aquellas tasas, tributos e impuestos municipales en la parte correspondiente al año 2020 y, al menos, durante el primer semestre de 2021, aplicando para ello las bonificaciones, exenciones o devoluciones necesarias.

- Bonificar el pago del IBI a aquellas familias que hayan visto disminuidos sus ingresos de forma significativa y en coordinación con los servicios sociales.

- Crear una partida presupuestaria de ayudas a fondo perdido dirigidas a aquellas empresas y familias que han visto afectada su situación económica en el segundo rebrote y, una partida presupuestaria especial de ayudas a aquellos sectores económicos que están en situación de quiebra o planteando el cierre por no poder hacer frente a los pagos derivados de su actividad y que se han visto perjudicados desde el inicio de la pandemia.

- Elaborar un plan de priorización del gasto público que entre sus objetivos tenga el eliminar o reducir drásticamente todas aquellas partidas de gasto superfluo no imprescindibles en este momento, con el objetivo de liberar recursos para destinarlo a cubrir las necesidades de los sectores afectados y, teniendo en cuenta que no se pueden mantener las mismas partidas de gasto en la situación actual que en los momentos previos a la pandemia.

Segundo. - Elaborar un informe de la situación del municipio en lo relativo a la planificación de recursos necesarios para atender de forma diligente las necesidades derivadas de la pandemia y elevarlo a otras administraciones para solicitar fondos económicos que permitan complementar las Inversiones que se realicen en nuestra ciudad.

Tercero. - Incluir estas demandas en la elaboración del Presupuesto del municipio de Santa Cristina de Aro, del año 2021, para hacer frente a la crisis social y económica derivada de la pandemia del COVID-19.

Cuarto. - Instar al Gobierno de España a facilitar que los ayuntamientos puedan utilizar la totalidad de los remanentes y superávits acumulados durante estos últimos años para hacer frente a la actual crisis social y económica derivada de la pandemia del COVID-19.

Quinto. - Instar a la Generalitat de Catalunya a la devolució de la deuda que mantiene con nuestro municipio, en su totalidad, para poder hacer frente con mayores recursos a la crisis social y económica derivada de la pandemia del COVID-19.

Sexto. - Trasladar estos acuerdos a todas las entidades y asociaciones del municipio, al Govern de la Generalitat de Catalunya, a los grupos parlamentarios del Parlament de Catalunya, al Gobierno de España y a los grupos parlamentarios del Congreso de los Diputados.

Intervencions:

Sra. FUENTES:

Sr. Vito si vol defensar la seva moció, endavant.

Sr. VITO:

Ante un segundo rebrote, sumado a los nefastos efectos originados por la aparición de la pandemia, los ayuntamientos deben tomar todas las medidas necesarias, en consonancia con sus recursos y competencias, para atender a las familias que quedarán en precario y a los sectores productivos, sanitarios, deportivos y culturales. El equipo de gobierno de Santa Cristina, en connivencia con los grupos de la oposición, adoptó una serie de medidas, tendentes aliviar los efectos negativos de la primera ola de la pandemia, en materia fiscal, como bonificaciones fiscales y facilidades para pagar tributos y tasas municipales, facilidades respecto a la ocupación de la vía pública y la convocatoria de ayudas extraordinarias, como una paga única de 25.000 euros que se destinará a las familias en precario como consecuencia de la crisis del Covid19. Creo que esta partida es del todo insuficiente.

El segundo rebrote exige tomar nuevas medidas que deberían consensuarse con los grupos de la oposición, como se hizo en la aparición de esta pandemia.

Bonificar el pago del IBI a las familias cuyos ingresos han quedado muy reducidos, en coordinación con los servicios sociales.

Crear una partida presupuestaria de ayudas a fondo perdido, a familias, empresarios y autónomos, que, como consecuencia del segundo rebrote, han visto disminuidos seriamente sus ingresos.

Eliminar o reducir las partidas de gasto no imprescindibles en este momento con la finalidad de liberar recursos, para atender a las familias y sectores productivos afectados por la pandemia, teniendo en cuenta que no se pueden mantener las mismas partidas de gasto en la situación actual que antes de iniciarse esta crisis.

Elaborar un informe de la situación actual del municipio, respecto a los recursos necesarios para atender de modo diligente las nuevas necesidades derivadas de la pandemia y elevarlo a otras administraciones, para solicitar fondos económicos que permitan satisfacer las necesidades de nuestros vecinos.

Incluir en los presupuestos para el 2021 partidas para hacer frente a la crisis social y económica que sufren nuestros vecinos, derivada de la pandemia.

Instar a la Generalitat la devolució de la deuda que mantiene con los municipios, para hacer frente con mayores recursos a la crisis social y económica.

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

Y me gustaría también que en todo el tiempo que dure la crisis del COVID-19, y que tan duramente está afectando a muchos sectores y muchas familias de Santa Cristina, cuando se convoque un pleno, debería incluirse, insisto, que uno de los puntos sea el seguimiento del COVID-19 en nuestro municipio.

Sra. PUJOL:

Res més a afegir. El Sr. Vito fa les seves propostes, i nosaltres ens abstindrem perquè entenem que algunes d'aquestes propostes ja s'estan duent a terme, i en tot cas sí que demanem que en els pressupostos que ja es deuen estar confeccionant es tinguin en compte tots els paràmetres actuals de situació de crisi econòmica. A una situació dura, dura, encara no hi hem arribat.

Sra. POYATOS:

Sí que hi ha algunes propostes que es poden solapar amb accions que esteu fent al consistori. Sí que vull posar en relleu diferents punts que trobo necessaris que es portin a terme.

- Elaborar el plan de acción de gasto público.

- Elaborar un informe relativo a las situaciones del municipio. Creo que es una muy buena aportación de Vito en este apartado.

También supongo que los presupuestos contemplarán esta situación nueva, ya que no tenemos constancia de ningún imput de este presupuesto nuevo del 2021 y que espero que esté al caer.

Sra. FUENTES:

Sr. Vito, com ja han dit els altres regidors hi ha moltes propostes que vostè fa aquí que ja s'han fet, que s'estan fent i que està previst que es facin. Estem elaborant el pressupost. Ben aviat els hi passarem perquè el puguin veure i d'aquesta manera puguin fer-ne aportacions, si és que ho consideren convenient. Nosaltres volem aprovar els pressupostos el pròxim ple. I també em sobta això que diu vostè que els ajuntaments demanin al Govern d'Espanya que faciliti als ajuntaments el romanent. Tot això ja està aprovat i ja ho tenim, no sé si vostè no està al corrent o què passa, però tot això ja es fa.

La Generalitat en aquests moments ens pagarà amb un fons de cooperació extraordinari que ens passaran als ajuntaments. Ara ens en passaran un 20% d'aquí a unes setmanes, i l'any vinent tindrem la resta. A Santa Cristina d'Aro tindrem un total de 128.000 euros. Està bé el que comenta, però considero que són coses que s'estan fent. Ara impulsarem unes ajudes per a famílies –la informació ja els la vam passar perquè se la miressin–; també estem treballant amb unes ajudes per a les empreses i comerços que han hagut de tancar: estètiques, bars i restaurants. Jo crec que estem fent molta cosa. No sé si vostè no està gaire al cas o què, però hi estem treballant. En fi, que nosaltres votarem en contra d'aquesta moció.

Sr. VITO:

En primer lugar, yo no he dicho nada del gobierno. Yo no aludo al gobierno, yo aludo a la Generalitat para que devuelva la deuda que tiene con los ayuntamientos, que usted acaba de reconocer que todavía no se ha saldado. Sobre todo, con la Escola Bressol y tal; eso en primer lugar.

Como ya he dicho al inicio de mi intervención, el ayuntamiento ha realizado actos importantes cuando ha aparecido la pandemia COVID-19 en los primeros meses, en los

que trabajamos juntos oposición y equipo de gobierno. Yo no he dicho en ningún momento que el equipo de gobierno de Santa Cristina haya permanecido inactivo antes de cada situación. Reconozco, como he dicho antes, que se han hecho cosas importantes e interesantes desde el punto de vista fiscal y de ayuda a las familias. Yo lo que quiero reseñar es que ha habido una segunda ola y que ha vuelto a afectar a más familias, a más autónomos y a más empresarios, y yo no he visto en ningún momento que ante esta nueva ola que ha aparecido y que tanto daño está haciendo a muchos sectores, el ayuntamiento haya hecho algo. Usted dice que sí que se ha hecho, pero usted o ustedes no ponen en conocimiento esas ayudas que pretenden hacer a las familias o sectores afectados. Y lo que sí que me gustaría es que al menos se nos hiciese un avance de lo que serán los presupuestos para el 2021.

Sra. FUENTES:

Sr. VITO, ja li estic dient que estem elaborant els pressupostos, perquè vostès els puguin veure. Jo no sé si vostè no escolta; perdoni, però li vam enviar un correu electrònic. Jo tinc constància que la regidora de serveis socials li va enviar un correu electrònic amb les ajudes que estem fent, que ja han estat convocades i que estan adreçades a famílies; ara estem treballant amb unes altres ajudes, com ja li comentava, per al comerç que es tramitaran breument: ja en tenim les bases. Precisament avui a la Junta de Govern hem passat les bases per poder tirar tot això endavant. Vostè no escolta.

Sr. VITO:

Un momento, Sònia, por favor. Efectivamente Inma nos pasó unas bases para aprobar una partida de 25.000 euros, que yo he dicho que me parece muy bien, pero insuficiente. Porque es de una vez y puede conseguir ayudar, si es de una vez, a unas 60 familias. Yo insisto: reconozco que el Ayuntamiento de Santa Cristina ha hecho una labor importante en el inicio de la pandemia. Por eso yo he presentado esta moción, porque creo que la segunda pandemia ha vuelto a afectar a muchísimas familias y a muchos autónomos, y yo al menos no tenía conocimiento de todo lo que usted nos acaba de decir en cuanto a destinar una partida para comerciantes etc. Estará en su mente, pero a mí no se me ha facilitado esta información y, como yo creí conveniente que el ayuntamiento debía destinar medios y recursos a las familias y a los autónomos que han padecido esta ola, presenté esta moción. Éste es el motivo.

Sra. PUJOL:

Si em permet, em sembla que no és just i, potser, fins i tot, no és lícit, que es recrimini al Sr. VITO que no està al dia del que esteu treballant a l'Ajuntament, en relació amb les mesures que s'han de prendre per pal·liar els efectes de la pandèmia. I dic que no em sembla just perquè hi ha un acord de ple, que es va fer per una unanimitat, en el sentit que es confeccionaria una taula COVID i que aquesta taula COVID es reuniria amb una certa periodicitat. Si no recordo malament i, si no, ja em corregireu, s'ha reunit tres vegades; per tant, em sembla que no se li pot retreure a en VITO que no estigui al dia, com tampoc se'ns pot retreure a nosaltres. Personalment ja m'he adonat i ja he entès que no hi ha cap interès, a banda de repassar unes bases de tant en tant, en la nostra participació en cap qüestió. També entenem que no som necessaris, però encara que fos des del punt de vista de qualitat democràtica penso que en aquesta taula COVID-19 hi

haurien de ser totes les forces que tenen representació en aquest Ajuntament. S'hauria de trobar la manera.

Tot seguit, sense més intervencions, se sotmet a votació la proposta, que NO resulta aprovada amb el següent resultat:

Vots a favor: 5 de la senyora Pujol i del senyor Figueras, del Grup de Guanyarem; de la Sra. Poyatos del Grup del PSC; el Sr. Aviño del grup d'ERC; del senyor Vito del Grup de Ciutadans de Santa Cristina-Partido de la Ciudadanía.

Vots en contra: 8 de les senyores Fuentes, Fonoll, Buxó, Gorina, i dels senyors Xifra i Segarra del Grup d'ERC; dels senyors Leria i de la senyora Martí del Grup de Junts per Catalunya

Intervé el Sr. Aviño el qual manifesta que tot i que ha votat a favor ha estat un error doncs ha tingut problemes de connexió que han fet que quan se li ha demanat el seu vot no fos conscient del punt que es votava.

10.-PROPOSICIONS URGENTS

No n'hi ha.

11.- PRECS I PREGUNTES

Sra. PUJOL:

Nosaltres només volem preguntar una cosa. Ho hem intentat buscar a les factures i no ens ha sigut fàcil de trobar. Volem saber quin cost ha tingut el vídeo que s'ha fet per al procés participatiu per a la façana de l'antic ajuntament.

Sr. QUINTANA:

Aquest vídeo que s'ha fet de la façana de l'Ajuntament, que després anirà acompanyat d'un segon vídeo del retorn dels resultats d'aquesta proposta, ha tingut un cost de cinc-cents i pocs euros. No arriba a sis-cents euros. Això tant el vídeo que ha sortit publicat com el segon vídeo.

Sra. PUJOL:

D'acord, gràcies.

Sra. POYATOS:

Sí, jo també vull fer una pregunta en relació amb el mateix tema. No entenc per què es llança aquesta campanya per posar fotografies a la façana antiga de l'Ajuntament. Quina és la finalitat i quin és el pressupost que comportarà tot aquest planejament, no només el del vídeo. I crec que hi ha altres temes per fer una participació ciutadana. Voldria saber quins han sigut els criteris per poder-la fer. I, tal com ha manifestat en altres ocasions el

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

meu company VITO, estem en temps de COVID-19 i crec que això no és una cosa prioritària, segons el meu parer. No sé si tècnicament s'ha considerat prioritari. Voldria que m'aclaríssiu aquest dubte.

D'altra banda, també voldria saber quin és el pla estratègic per a Nadal amb la COVID-19 i com plantegeu aquest mes de desembre. També voldria saber si podríem reprendre el diàleg o fer una taula per parlar de les mesures que es duran a terme, o si només es farà merament per informar l'oposició de com seran aquestes mesures.

Ara quan venia de la feina he vist els llums de Nadal. Desconec si feu una inversió pels llums o si ja els teniu d'altres anys. No en tinc ni idea, però he vist uns fils entrelligats per allà dalt i no sé si seran això els llums d'aquest any. Voldria saber quin és aquest pla.

I gràcies, Xavier, perquè avui t'hem fet parlar. Ja tens mèrit.

Sr. QUINTANA: Començo a contestar algunes de les coses que crec que em pertoca contestar, com ara les qüestions que ha plantejat la Marta. I després, si en Jordi es pot connectar, comentarà tot el tema de les festes i també com ho té planejat, ja que en Jordi és el regidor de Festes.

Pel que fa al tema de la participació ciutadana, haig de dir que l'Equip de Govern ho ha cregut oportú amb la finalitat d'acabar d'enllestir la rehabilitació de la façana. I havíem pensat que seria pertinent col·locar-hi unes fotografies històriques —les fotografies més rellevants que nosaltres creiem del municipi— com a element decoratiu, perquè hem considerat que li donaria visibilitat. I vam pensar que quedaria molt bé. Com que no volíem decidir nosaltres mateixos quines fotografies anirien col·locades aquí, vam creure oportú engregar una campanya de participació perquè fossin els veïns de Santa Cristina els que decidissin quines fotografies hi podrien anar. Nosaltres ho veiem així. Ho creiem prioritari. Creiem que és positiu per a l'edifici en l'estat en què es troba ara. L'edifici està situat al centre del poble i creiem que ha d'estar en condicions. Ho vam creure oportú, i així ho vam fer.

D'altra banda, dilluns es va engregar el període de votació final del pressupost participatiu que ja vam impulsar a finals de l'any passat. D'aquesta manera els ciutadans de Santa Cristina podran decidir on van destinats aquests 45.000 euros. Durant 15 dies, tothom que estigui empadronat aquí a Santa Cristina podrà votar tres propostes de les deu que van passar a la final. Els ciutadans podran votar fins que s'esgotin aquests 45.000 euros. Ara com ara, tenim aquestes dues campanyes engegades, la façana de l'ajuntament i el procés participatiu. Si ho creiem oportú, més endavant se'n podrà impulsar alguna més. Nosaltres, com et deia, vam creure que per al tema de la façana de l'Ajuntament aquesta era la millor manera per decidir les fotografies que volíem col·locar-hi. S'hi pot estar d'acord o no, però així ho vam decidir. I també trobem molt positiu l'altre procés de participació que hem impulsat perquè durant 15 dies es puguin votar les propostes per decidir a què destinarem els 45.000 euros.

Sra. PUJOL:

Jo voldria preguntar en relació amb el procés participatiu, que ara comença la segona fase. Em refereixo al de pressupostos. Vaig preguntar-te per correu electrònic si em

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

podies passar les dades d'aquests 140 vots, per saber quants pertanyien a persones empadronades, i quants no. Ara bé, no sé si vas llegir el correu electrònic.

Sr. QUINTANA: Sí, Sònia, vaig llegir-lo. En vaig fer la consulta a la tècnica i se'm va oblidar de respondre't. Això és culpa meva totalment. Et puc donar la resposta ara mateix. I també, demà mateix, et contestaré per mitjà del correu electrònic. Et demano disculpes per no haver-te respost. Em va passar per alt totalment.

Sra. PUJOL:

Jo també t'ho podia haver recordat. Però com que ha sortit el tema...

Sr. QUINTANA:

De les 140 persones que van participar en aquesta primera fase, no sabem qui estava empadronat i qui no, perquè no era un requisit. És per això que quan la gent es registrava no donava aquesta dada. Hauríem de mirar un per un si estan o no empadronats. Si vols aquesta dada haurem de mirar-ho un per un. És per aquest motiu que no ho sabem, perquè és una dada que no es demanava. Si ara es vol saber, ho hauríem de consultar.

Sra. PUJOL:

Si la Raquel ho tingués amb un Excel, se'n podria fer la comparativa. Ja ho comentaré amb ella, no t'hi amoïnis.

Sra. FUENTES:

Jordi? Si no, la Tina Gorina, que ho han fet conjuntament.

Sr. AVIÑÓ:

Aquest any s'ha fet inversió amb els llums de Nadal. Són tires que es poden adaptar a diverses figures. Hem pensat que els podem posar tant als fanals com als arbres. I encara no està tot muntat. Quan estigui tot muntat veureu l'efecte que s'hi vol donar. Hem uniformat el colorit, farem més cosetes a l'entrada i sortida del poble. Veureu que la cosa canviarà. No sé si serà del vostre gust, perquè no pas a tots ens agrada el mateix. I les altres preguntes? Perdoneu, però és l'única cosa que he pogut escoltar.

Sra. FUENTES:

La Sra. Marta preguntava per les festes de Nadal. Com que és una cosa conjunta amb la Tina Gorina, podeu contestar tots dos.

Sr. AVIÑÓ:

Per Nadal, en principi, prepararem el Pavelló Esportiu amb les lones i un escenari per fer les diverses coses que hi ha preparades per a aquestes festes de Nadal. A partir del 22 de desembre fins al dia de Reis.

El dia 22 de desembre farem un concert del Pot Petit per a nens petits, ja que no es pot fer el xou que fan els nens. El PIN no es pot acabar de fer; així doncs, farem un concert per a la mainada el dia 22.

Després es fan altres coses. No sé si acabarem fent la Quina dels Merlots. També ens ho hem d'acabar de pensar.

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

Cultura s'ha encarregat de fer venir en Pep Bou. I encara farem alguna coseta més que la Tina us explicarà.

En principi, volem enfocar el pavelló. És on volem fer totes activitats de festes que hi puguin haver, perquè reuneix les condicions perquè està a recés de la fred i el vent, i també perquè és un espai ventilat. En principi el que estem mirant és això.

Sra. GORINA:

Sí, en Jordi ho ha explicat molt bé. Farem un mixt entre el Pavelló i l'Espai Ridaura. A part del Pot Petit ve un trencanous de ballet infantil el 27 de desembre. Això sí que serà a l'Espai Ridaura, que és com més central, amb les mesures PROCICAT. Sobre aquestes mesures, us vull dir que van sortir abans-d'ahir les de Cultura, però no han sortit encara les mesures definitives de Festes. Llavors estem una mica a l'expectativa del que ens deixin fer definitivament sobre el que hem tenim previst de fer.

També hem pensat fer al Pavelló el dia 30 un concert de vals i polques, que és molt nadalenc, i anirà adreçat al públic més gran, perquè les altres activitats que hem comentat són per al públic infantil.

I com ha dit en Jordi també vindrà en Pep Bou, el dia 3 de gener, a fer l'espectacle de les bombolles, que és molt bonic i, a més a més, és per a tota la família.

A l'espera que surtin les mesures definitives, ho traurem a publicitat i anunciarem totes les activitats que tenim previstes per Nadal. Ara creuem els dits perquè ho puguem fer tot.

Sra. POYATOS:

Moltes gràcies. Res més. L'únic que queda del que havia preguntat és el cost de la impressió de les fotografies. El pressupost que hi havíeu destinat. Tota la resta se m'ha contestat.

Sr. QUINTANA:

El cost per imprimir i col·locar les fotografies té un cost aproximat de dos mil euros i escaig. No sé dir-te l'import exacte. Són dos mil i escaig. Impressió i col·locació, les dues coses.

Sr. VITO:

No es una pregunta, es una reflexión. Hay muchos vecinos de Santa Cristina que comentan que abusamos de muchas mociones, que tienen poco que ver con el pueblo de Santa Cristina. A mí me gustaría que durante todos estos meses de crisis por el COVID-19, todas nuestras energías y trabajo los destinásemos en intentar paliar los efectos negativos que está produciendo en todos los vecinos, familias, empresarios y autónomos. Ya sé, y yo el primero, que pecamos en exceso en presentar mociones, que son muy interesantes desde el punto de vista general y que a muchos colectivos les pueden interesar; pero, insisto, muchos vecinos me dicen que abusamos y que les gustaría escuchar en los plenos temas relacionados con el pueblo. Yo creo que tienen algo de razón, y por este motivo nos encontramos que en los plenos cuando son presenciales no viene mucha gente y tampoco encontramos mucha gente que siga los plenos en línea o los visionen en YouTube. Es una reflexión que hago. Por supuesto, todo el mundo puede presentar las mociones que crea pertinentes y que muchas de ellas serán

AJUNTAMENT DE SANTA CRISTINA D'ARO

necesarias, pero yo pido que, durante este tiempo, nos abstengamos en este sentido y nos volquemos más en el pueblo. Nada más.

I sense més assumptes s'aixeca la sessió a les vint i dues hores i quaranta-vuit minuts del vint i quatre de novembre de dos mil vint, de la qual cosa en dono fe.

L'alcaldesa

Ma. Lourdes Fuentes i Faig

El secretari -interventor accidental,

Xavier Ferrer i Vendrell